

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DINO TOAST

Te gek blijspel in drie bedrijven

door

1880

Wendy Stroobant

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2824

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DINO TOAST* op te voeren moet de naam van auteur *WENDY STROOBANT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/003
ISBN 978-90-385- 08634

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Wendy Stroobant
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames - 1 heer)

BROELA : Vrouw van een kaderlid van het bedrijf, eigenzinnig en impulsief.

TONK TONK : Vrouw van een kaderlid van het bedrijf, volzaam en vredelievend.

BRIDDEL : Carrièrevrouw, bereid om over lijken te gaan om haar doel te bereiken.

BONKER : Grote baas van het bedrijf, dominant type, fysiek groot en sterk.

ANITA : Ervaren en hardvochtig misdadigster.

SOFIE : Jong en naïef hulpje van Anita.

DECOR

We bevinden ons in een ‘natuurlijke’ omgeving. De ingang van een grot wordt gesuggereerd. Langs daar kunnen personages binnen en buiten lopen. Hier en daar liggen rotsblokken waarop de spelers kunnen zitten om beter zichtbaar te zijn voor het publiek. Vooraan liggen takken op een stapel.

E E R S T E B E D R I J F

(Voor de grot zitten twee vrouwen rond een stapel takken. Ze zijn gekleed in dierenvellen en dragen sieraden van botjes of ander natuurlijk materiaal. Het zijn Broela, in het dagelijkse leven Jeannine, en Tonk Tonk, die in feite Nancy heet. Alles lijkt erop dat ze in de oertijd leven. Broela slaat twee stenen tegen elkaar.)

BROELA : *(gooit geërgerd de stenen van zich af)* Dat lukt nooit! Hoe kan iemand nu vuur maken met twee stomme stenen!

TONK TONK : *(raapt de stenen op)* Dat is anders wel de normale manier van werken.

BROELA : O ja? We zijn hier al een uur bezig en ik heb nog geen vonkje gezien!

TONK TONK : Blijven oefenen. We moeten vuur hebben voor de mannen terugkomen van de jacht.

BROELA : Ze vangen toch niks. En wat is het hier heet. Ik stik in die dierenvellen. Als ik die spullen nu eens uittrok en ginds wat op een rots ging zonnen?

TONK TONK : *(bezorgd)* Dat zou ik niet doen. Als de mannen komen en er is geen vuur, dan...

BROELA : Maak jij dan maar vuur.

TONK TONK : We moeten samenwerken, Broela.

BROELA : Troela? Ben ik een troela? Bedankt zeg!

TONK TONK : Ik zei niet troela, ik zei Broela. Dat is je naam. Je bent je naam toch niet vergeten?

BROELA : Ach ja, Broela. Wie heet nu zo? Ik heb natuurlijk de belachelijkste naam van het hele stel. Hoe heet jij ook alweer?

TONK TONK : Tonk Tonk. En mijn man heet Bingo.

BROELA : *(rollend met haar ogen)* Bingo?

TONK TONK : En jouw man heet Brak. Je kan de volgende keer misschien beter opletten.

BROELA : *(sarcastisch)* Ja, 't is erg als een mens zijn naam begint te vergeten!

TONK TONK : De leider heet Bonker, voor 't geval je dat ook niet meer wist.

BROELA : Bonker, dat vind ik een akelige naam.

TONK TONK : (*geeft de stenen aan Broela*) Hier, probeer jij nog eens.

BROELA : Heeft niemand een aansteker bij?

TONK TONK : (*schichtig rondkijkend*) Ssstt! Dat bestaat niet!

BROELA : (*spottend*) O ja, sorry, we leven in de oertijd. Straks komt Brok thuis met een mammoet op z'n rug.

TONK TONK : Brak.

BROELA : Brak?

TONK TONK : Je man heet Brak, niet Brok.

BROELA : Brik, Brak, Brok, wat doet het ertoe. Ik begrijp niet wat we hier doen in zo'n Russisch bos, in deze stomme dierenvellen.

TONK TONK : Het is teambuilding. Dat doen ze tegenwoordig in alle bedrijven. Om elkaar beter te leren kennen gaan de collega's "survivalen" in de Ardennen of zo. Dat versterkt de groepsgeest.

BROELA : Dit zijn de Ardennen niet en bovendien werk ik niet in dat bedrijf.

TONK TONK : Maar je man wel. De vrouw van een kaderlid is ook belangrijk, vinden de bazen. Een werknemer functioneert beter als er een sterke vrouw achter hem staat.

BROELA : Ik wil best achter Jean-Pierre staan, maar dan in Kreta op het strand!

TONK TONK : Het is niet Jean-Pierre, het is Brak.

BROELA : Ik vind toch dat...

TONK TONK : Ssst, daar is Briddel!

(Briddel komt uit de grot. Ze is in dierenvellen gekleed, maar op zodanige wijze dat het op een mantelpakje lijkt.)

BRIDDEL : (*hooghartig*) Ik zie nog geen vuur?

BROELA : Probeer het zelf maar eens.

BRIDDEL : Vuur maken behoort niet tot mijn taken. Ik ben de medicijnvrouw. Dat is een belangrijke positie.

TONK TONK : Wat ga je doen, Briddel?

BRIDDEL : Ik ga bessen verzamelen om verfstoffen van te maken. Bonker gaat de binnenkant van de grot beschilderen, straks na het eten. Als er tenminste vuur is om het vlees op te braden. Bonker zal razend zijn als er geen vuur is.

TONK TONK : (*sussend*) Het lukt ons wel.

BROELA : Straks gebakken dinosaurus!

BRIDDEL : (*geërgerd*) Die waren allang uitgestorven voor er mensen kwamen!

BROELA : Of mammoet met béarnaisesaus! Croque Brontosaurus! Dino Toast!

BRIDDEL : (*kijkt bijzonder streng*) Je hebt geluk dat Bonker hier niet is! (*Briddel beent weg*)

BROELA : (*doet Briddel overdreven na*) O, Bonker zal zóóó kwaad zijn als zijn gebakken dinosaurusje niet op tijd klaar is. Hij sleept je met je haren de grot in, die grote, sterke Bonker.

TONK TONK : Hou toch op! Weet je niet wie ze is?

BROELA : Briddel, de medicijnvrouw!

TONK TONK : Ze heeft een topfunctie in het bedrijf. Bonker vertrekt volgende maand naar Brazilië om er nieuwe filialen op te richten. Iemand moet dan zijn plaats innemen. Daar gaat deze hele bedoening over. We doen aan survival in een Russisch woud en we doen alsof we in de oertijd leven. Wie de beste indruk maakt op Bonker, krijgt zijn plaats. En mag gratis in Bonkers mooie villa wonen!

BROELA : Gratis in die villa? Jean-Pierre! Ik bedoel Brok, Brok moet die plaats hebben!

TONK TONK : Brak.

BROELA : Ja, Brak. Dan mogen wij in die villa wonen met drie zwembaden. Krijgen we dan ook de mercedessen?

TONK TONK : Briddel maakt de meeste kans. Ze is echt een ijzeren dame. Bovendien haat ze jouw man én de mijne. Als zij Bonkers plaats krijgt, zal ze hen ontslaan.

BROELA : Ontslaan?!?

TONK TONK : Vertelt jouw man dan nooit over zijn werk?

BROELA : Neen, Jean-P... ik bedoel Brak vertelt thuis niets. Hij... hij brengt zijn prooien thuis, ik bak ze en we bedrijven de liefde tussen de mammoetvellen!

TONK TONK : Mijn man is...

BROELA : Vuur! (*neemt de stenen*) We moeten vuur maken. Dat moet lukken. Ik wil die villa en die mercedessen niet aan mijn neus voorbij zien gaan.

TONK TONK : Ja maar...

BROELA : (*koortsachtig slaand*) Om nog te zwijgen van ontslag. Ik moet er niet aan denken dat Jean... dat Brok zijn plaats verliest. De economie draait slecht. Straks raken we aan de bedelstaf.

TONK TONK : Misschien is er nog een andere manier om vuur te maken.

BROELA : Met lucifers!

TONK TONK : Met stokjes draaien. Ik heb dat al eens op de televisie gezien.

BROELA : (*opgewonden*) Stokjes! Waar zijn stokjes?

TONK TONK : Hier in het vuur.

BROELA : Hebben we vuur?

TONK TONK : (*haalt een twijgje uit de hoop*) Je moet zo'n stokje tussen je handpalmen laten draaien.

(*Ze proberen het, maar het lukt niet.*)

BROELA : Verdomme toch, ik haat de oertijd.

TONK TONK : Volhouden, Broela.

BROELA : Dit is gekkenwerk. Denk je nu echt dat die mannen wat gaan vangen? Er zijn hier toch geen wilde dieren?

TONK TONK : Ik heb gehoord dat hier nog beren leven.

BROELA : Wát? Waarom heeft niemand me daar iets over verteld?

TONK TONK : Je zat de Flair te lezen tijdens de voorbereidingsvergadering. Dat maakte niet zo'n beste indruk.

BROELA : Maar beren! Echte beren?

TONK TONK : Maak je niet druk. Waarschijnlijk vangen die mannen een konijn.

BROELA : Een konijn? De grote, machtige Bonker komt thuis met een konijn? Dat is pas een afgang. Mijn man moet iets groters meebrengen.

(*Briddel komt op.*)

BRIDDEL : Nog altijd geen vuur?

TONK TONK : Het is bijna gelukt. Nog even en...

BROELA : Daarnet hadden we vuur.

TONK TONK : Maar het doofde uit.

BROELA : Een windvlaag.

BRIDDEL : Er is geen wind.

TONK TONK : Heb je de juiste bessen gevonden, Briddel?

BRIDDEL : Ik heb alles wat ik nodig heb. Ik werk snel en efficiënt. En met een groot rendement.

BROELA : Ik wist niet dat daar in de oertijd ook al sprake van was.

BRIDDEL : Ik ga alles klaarzetten in de grot. *(loopt de grot in.)*

BROELA : Ze meent het.

TONK TONK : Ze maakt de meeste kans bij Bonker. Ze is net zo meedogenloos als hij.

(Plots horen ze een vreselijke gil vanuit de grot. Ze kijken elkaar verschrikt aan.)

TONK TONK : Wwwat... wat was dat?

BROELA : Briddel!

TONK TONK : Misschien heeft ze haar teen gestoten.

BROELA : Misschien is ze door een schorpioen gebeten!

TONK TONK : *(angstig)* Zitten hier schorpioenen?

(Nog een gil, gevolgd door een soort doodsgereutel.)

We moeten haar helpen!

BROELA : *(houdt Tonk Tonk tegen)* Nee, het kan een beer zijn! Je zei toch dat hier nog beren zitten. Beren leven in grotten!

TONK TONK : Maar we hebben deze grot al verkend!

BROELA : Niet helemaal. De grot heeft een heleboel uitlopers. We hebben alleen de voorkant verkend. Misschien heeft die grot nog andere uitgangen.

TONK TONK : We moeten Briddel redden!

BROELA : Ze is allang dood. Niemand kan tegen zo'n beer op.

TONK TONK : Moeten we niet gaan kijken?

BROELA : Ben je gek? Wie zegt dat die beer aan Briddel genoeg heeft?

TONK TONK : Misschien komt hij naar buiten.

BROELA : Dat kan, maar eerst zal hij moeten verteren. En dat zal niet meevallen. Ze smaakt waarschijnlijk zo zuur als azijn.

TONK TONK : We moeten iemand waarschuwen! Waar is mijn gsm?

BROELA : We leven in de oertijd.

TONK TONK : O, neen, er is geen telefoon! Hoever is het dichtsbijzijnde dorp?

BROELA : Ik heb geen idee, maar ik ga hier niet weg. Als Jean-Pierre terugkomt en hij gaat de grot in, hapt die beer zijn hoofd eraf! Weet je wel hoeveel kamers die villa van Bonker heeft? En zijn zwembaden zijn bedekt met fijne mozaïektegeltjes en...

TONK TONK : Arme Briddel.

BROELA : Ach, ze heeft nu geen pijn meer en ze kan je man niet meer ontslaan.

TONK TONK : Hoe kun je daar in deze situatie aan denken?

BROELA : Je hebt gelijk, we moeten aan onszelf denken. Wapens! We hebben wapens nodig.

TONK TONK : Er is alleen een vuistbijl.

BROELA : Een vuistbijl? Dat is gewoon een stuk steen.

TONK TONK : Een steen met een scherpe punt. Dat gebruikten de oermensen voor de jacht.

BROELA : Dat is gewoon belachelijk!

TONK TONK : Misschien kunnen we de mannen gaan zoeken?

BROELA : Dat lijkt me geen goed idee. In deze uitgestrekte bossen lopen we zo verloren. En als er hier een beer zit, zullen er nog meer zijn. De mannen zijn langs daar vertrokken. Ik stel voor dat we een eind dat pad volgen. Tot op die heuvel. Vandaar kunnen we ze misschien zien. Anders blijven we hier in de buurt. Onderweg kunnen we stevige stokken zoeken om ons te verdedigen.

TONK TONK : Oké, laten we gaan.

(Ze gaan af. Langs de andere kant komen twee vrouwen op. Het zijn Anita en Sofie. Ze zijn nogal armoedig gekleed als Russische boerinnen met een hoofddoek. Anita ziet er stoer uit.)

SOFIE : *(klagerig)* Kunnen we niet wat rusten, Anita? Ik ben compleet afgepeigerd.

ANITA : *(kijkt kritisch rond)* Oké, het lijkt hier wel verlaten. Ik vraag me alleen af wat die takken hier doen.

SOFIE : Er is geen vuur gemaakt en er is geen afval, dus is er niemand geweest. Misschien kunnen we worstjes bakken. Ik zal een vuurtje maken. *(haalt aansteker boven)*

ANITA : *(scherp)* Laat dat! Wil je de aandacht op ons vestigen?

SOFIE : *(nederig)* Sorry.

(Anita legt haar rugzak ergens neer en inspecteert de buurt. Sofie wil gaan zitten op de rugzak van Anita.)

SOFIE : Een lekker kussentje!

ANITA : Ga daar af, stom kalf! Weet je niet wat daarin zit?

SOFIE : *(springt recht)* Ja, natuurlijk, het is de koopwaar. Die gaat toch niet stuk?

ANITA : Jezus, wat ben jij toch stom. *(bestudeert een kaart)* De grens is maar twee kilometer hiervandaan. We moeten uiterst voorzichtig zijn. Zie je die heuvel daar? Daar zullen we onze contactman treffen.

SOFIE : *(geeuwend)* Kunnen we hier niet kamperen?

ANITA : Geen sprake van, dan missen we onze afspraak.

SOFIE : Ik ben al dat reizen beu. Al die bossen, al die Russen.

ANITA : Je bent echt niet geschikt voor deze job, Sofie. Ik weet niet wat Ivan bezielde heeft jou mee te sturen op zo'n gevaarlijke missie. *(Anita tuurt door een verrekijker.)*

SOFIE : Welke straf staat er hier op het smokkelen van drugs, Anita?

ANITA : Wat? *(blijft turen)*

SOFIE : Drugs, de drugs die we vervoeren, hoeveel...

ANITA : Stomme geit, denk je echt dat ik al die risico's neem voor een handvol verdovende middelen?

SOFIE : Wat zit er dan in?

ANITA : Dat gaat je niks aan.

(Sofie zwaait met de rugzak boven haar hoofd.)

SOFIE : Ik wil het weten!

ANITA : Hé, hou daarmee op, waanzinnige!

SOFIE : Wat zit erin?

ANITA : *(rukt de rugzak uit Sofies handen)* Als je dat nog één keer doet, dan snijd ik je de keel over, comprendo?

SOFIE : Ik wil alleen weten wat erin zit. Per slot van rekening neem ik ook risico's. Straks beland ik in de gevangenis zonder te weten wat ik vervoer.

(Anita doet de rugzak open en haalt er een blik uit.)

ANITA : Dit vervoeren we!

SOFIE : Bonen? Witte bonen in tomatensaus? Doen we daarover zo geheimzinnig?

ANITA : Nee, stomme koe. In dit blik zit een virus dat door de Russen is aangemaakt tijdens de Koude Oorlog. Een wetenschapper heeft het gestolen uit een laboratorium. Heel Rusland is lek, dat weet iedereen. Via ons wordt het verkocht aan een terroristische organisatie.

SOFIE : Huh?

ANITA : Met de inhoud van dit blik kan je een grote stad als Antwerpen platleggen, snap je? Blijf er dus af.

SOFIE : Een hele stad? Hoe?

ANITA : Het virus is een soort kruising tussen builenpest en ebola. Je krijgt builen én interne bloedingen. Binnen de paar uur kan je inwendig en uitwendig volledig doodgebloed zijn. Het is bijzonder besmettelijk en verspreidt zich langs de lucht.

SOFIE : Dat is verschrikkelijk!

ANITA : Dacht je dat we boter smokkelden misschien? *(steekt het blik terug in de rugzak)*

SOFIE : *(kleintjes)* Maar mensen gaan sterven door dit...

ANITA : Mensen sterven de hele tijd. Ik begrijp echt niet waar je je druk om maakt. Ik stel voor dat we hier een uurtje rusten. We moeten toch wachten tot de duisternis valt. Ik ga de omgeving wat verkennen. Let jij op de spullen.

(Anita gaat weg. Sofie blijft achter. Ze is helemaal ontdaan.)

SOFIE : *(starend naar de rugzak)* Ze is compleet gek! Builenpest, ebola!! Ik kan toch niet zomaar... enfin... dit is belachelijk... builenpest! We dragen al dagen een blik builenpest met ons mee! Ooo, ik krijg er krampen van in mijn buik. Ik moet dringend. Snel, daar achter die bosjes!

(Sofie rent weg. Broela en Tonk Tonk komen terug. Ze zijn gewapend met dikke takken.)

TONK TONK : *(naar de grond kijkend)* Geen spoor van de beer.

BROELA : Kan jij dan spoorzoeken?

TONK TONK : Hier ligt een rugzak.

BROELA : Er is hier iemand geweest!

TONK TONK : *(kijkt in de rugzak)* Van wie zou dit zijn?

BROELA : Wat zit erin?

TONK TONK : Ingepakte sandwiches, twee blikjes cola en een blik... witte bonen in tomatensaus.

BROELA : Heerlijk! Ik ben dol op witte bonen. Zit er geen blikopener bij?

TONK TONK : Nee, maar dat eten is niet van ons!

BROELA : 't Zal wel van Briddel zijn. De fundamentalistische oermens spelen en dan achter onze rug een paar ordinaire sandwiches verorberen! Typisch!

TONK TONK : Maar Briddel is dood! De beer heeft haar verscheurd.

BROELA : Nu ja, de eigenaar van deze tas is er niet, dus...

(Briddel komt uit de grot, besmeurd met bloed.)

TONK TONK : Briddel!

BROELA : Wat is er met jou gebeurd?

BRIDDEL : *(grimmig)* Er zat een beer in de grot. Ik heb om hulp geroepen. Hebben jullie me niet gehoord?

BROELA : Neen, ik niet. Jij, Tang Tang?

TONK TONK : Tonk Tonk.

BROELA : We hebben niets gehoord.

TONK TONK : Echt niet.

(Terwijl Briddel naar Broela kijkt, gaat Tonk Tonk op de rugzak zitten.)

BRIDDEL : Ik hoorde gegrom. Een beestenstank kwam me tegemoet. Plots werd ik gegrepen door een beer. Gelukkig had ik een vuistbijl bij. Ik sneed zijn keel over!

BROELA : Schitterend materiaal, zo'n vuistbijl.

TONK TONK : En toen?

BRIDDEL : De dode beer viel op mij. Zo'n beest is enorm zwaar. Ik sloeg met mijn achterhoofd tegen de rotswand. Toen ik bijkwam moest ik nog onder dat beest vandaan kruipen!

BROELA : Proficiat!

BRIDDEL : Dat mag je wel zeggen! Ik heb voor het vlees gezorgd. Bonker zal in zijn nopjes zijn. En hoe zit het met het vuur?

BROELA : Het vuur?

TONK TONK : Eh... we dachten dat het zinloos was om nu al een vuur te maken. Als de mannen terugkomen is al het hout opgebrand.

BROELA : Ja, dat dachten we.

BRIDDEL : Dat vuur is nodig om wilde dieren op afstand te houden.

BROELA : Tja.

BRIDDEL : Stel dat een holenleeuw ons ruikt en...

BROELA : Een holenleeuw?

BRIDDEL : Of een sabeltandtijger! Ze kunnen onze geur ruiken of... of het bloed van de beer!

TONK TONK : Was het af, Briddel. Straks staat hier zo'n holenleeuw!

BROELA : Maar zo'n beest bestaat helem...

TONK TONK : Ga, ga, Briddel voor het te laat is. Verderop is een bron. Ga het bloed afwassen. Snel!

BRIDDEL : Je hebt gelijk!

(Briddel rent weg.)

BROELA : Er bestaan helemaal geen holenleeuwen!

TONK TONK : Dat weet ik ook, maar je kan beter het spel meespelen. Na zo'n heldendaad zal ze hoog in aanzien stijgen bij Bonker. Een vrouw die een beer met een vuistbijl doodt, wie kan daar tegenop?

BROELA : Dat is waar. En wij kunnen niet eens vuur maken.

TONK TONK : Als mijn man zijn positie kwijt is, kunnen we ons huis niet verder afbetalen. En onze auto, en onze tuinmeubelen, de zonnebank...

BROELA : Jean-Pierre is geen jager. Hij kan niet eens een vrouw versieren. Ik heb hem moeten verleiden, moet je weten. Jean-Pierre is...

TONK TONK : Brak, het is Brak, we mogen geen steek meer laten vallen, Broela!

BROELA : Wat heb ik een hekel aan die naam.

TONK TONK : We moeten iets doen dat meer indruk maakt dan Briddels heldendaad. Heb je geen idee?

BROELA : Ik kan niets bedenken met een lege maag. Ik zou een beer kunnen opeten!

TONK TONK : In de grot ligt er een.

BROELA : Bah! Geef die sandwiches hier.

(Tonk Tonk en Broela doen de rugzak open.)

Kom we gaan die broodjes rustig opeten achter die rots daar. Briddel kan elk moment terugkomen.

(Ze gaan af met de rugzak. Sofie komt terug op.)

SOFIE : *(in zichzelf)* Ik ben kotsmisselijk van deze affaire. O neen, de rugzak! Waar is de rugzak? *(Ze kijkt overal rond)* Anita? Anita, ben je terug? *(Ze gaat aarzelend de grot binnen)* Ben je daar, Anita?

(Twee tellen later komt ze in paniek naar buiten gerend.)

Vreselijk, het is vreselijk, een beer heeft het eten gejat. Hij ligt in een plas met bloed. Hij heeft het blik open gekraakt! Nu zit dat virus in de lucht. Ik ben besmet! Antigif! Ik wil antigif!

(Sofie rent weg. Briddel komt terug. Ze heeft het bloed min of meer afgewassen.)

BRIDDEL : Hé, hallo, waar zitten jullie? *(werpt een blik in de grot)* Jezus, wat stinkt die beer. Broela, Tonk Tonk, zijn jullie daar? Jullie kunnen alvast de beer villen en zijn vlees in reepjes snijden. Ik ga nog wat kruiden plukken. En vergeet niet het vuur aan te maken! *(in zichzelf)* Briddel, meid, je bent een heldin!

(Briddel wandelt trots weg. Broela en Tonk Tonk komen op zonder de rugzak. Broela draagt het blik.)

BROELA : Heb je dat gehoord? Ze denkt dat we die beer aan 't villen zijn!

TONK TONK : Die sandwiches waren heerlijk.

BROELA : Jammer dat we geen blikopener hebben. Zelfs koud zouden die witte bonen me wel smaken.

TONK TONK : We hebben niet veel tijd meer, Broela. Als we Bonker voor ons willen winnen, zullen we Briddel te slim af moeten zijn.

BROELA : Als we dat blik met een vuistbijl bewerken...

TONK TONK : Vergeet dat blik even.

BROELA : Je hebt gelijk. We moeten een plan bedenken.

TONK TONK : Ik hoor iemand komen!

BROELA : Het zijn vast de mannen. Vlug, ga de beer villen! Dan kunnen we Bonker een vel aanbieden!

TONK TONK : Waarom moet ik...?

BROELA : Snel! (*duwt Tonk Tonk de grot binnen*) Er staat te veel op het spel.

(Bonker komt eraan. Broela verbergt het blik tussen de plooien van haar oermenskostuum.)

BONKER : Dag Broela!

BROELA : (*met een overdreven glimlach*) Bonker! Wat een verrassing! Waar zijn Jean-P.. .Brak en ...eh, Bingo?

BONKER : Ze zijn een valkuil aan't graven.

BROELA : Hebben jullie nog niets gevangen?

BONKER : (*gepiqueerd*) Het is erg moeilijk om in deze contreien te jagen.

BROELA : (*sussend*) 'Tuurlijk, 'tuurlijk. Héél moeilijk en gevaarlijk.

(Bonker cirkelt wellustig om Broela heen.)

BONKER : Je bent erg aantrekkelijk, Broela.

BROELA : Dank u.

BONKER : Werkelijk, dat had ik nog niet eerder opgemerkt. Brak boft maar met zo'n levensgezellin.

BROELA : Ja, mijn man...

BONKER : Levensgezel, Broela. Wij gebruiken het woord levensgezel.

BROELA : O ja, natuurlijk.

BONKER : Brak is er nu niet. (*streelt haar arm*) Misschien kunnen wij van de gelegenheid gebruik maken om...

BROELA : Wat... wat bedoelt u?

BONKER : Ik kan je ter plekke nemen, Broela. Mijn mannelijke oerkracht komt naar boven!

BROELA : *(wijkt achteruit)* O, dat zou Jean... Brak niet leuk vinden!

BONKER : Natuurlijk wel. Het is een eer als je gezellin door de leider bevrucht wordt.

BROELA : Bevrucht?!?

BONKER : *(hees en overdreven sensueel)* Broelááá!!!

(Tonk Tonk komt uit de grot met een nogal klein uitgevallen berenvel.)

TONK TONK : Klaar!

BROELA : Tonk Tonk! Kijk, Bonker, Tonk Tonk heeft een beer. Oei, hij is erg klein.

TONK TONK : Dat is voor u, grote Bonker, een gift. Deze beer hebben wij gedood.

BONKER : *(fronsend)* Wat betekent dit?

BROELA : Gedood en gevild! *(neemt de huid van Tonk Tonk over en drapeert ze over Bonkers schouders)* Een koningsmantel. Of waren er toen nog geen koningen? Enfin, nu, ik bedoel nu.

BONKER : *(boos)* Dit is een bespottelijke vacht! *(gooit het berenvelletje op de grond)* Maak het vuur aan! Verzamel zaden en vruchten! Vort! *(Bonker beent woest weg.)*

BROELA : Ik begrijp niets van die man. We bieden hem een berenvel aan en hij is kwaad!

TONK TONK : Hij is in zijn eer gekrenkt, Broela. De man moet de buit binnenhalen, snap je dat? De man is de jager.

BROELA : Belachelijk. Normaal zit hij toch ook de hele dag in zijn hemd en stropdas voor zijn computer!

TONK TONK : We hebben ons vergist. We moeten onze strategie helemaal aanpassen.

BROELA : Het lukt ons nooit om vuur te maken!

TONK TONK : We hebben ook al geen bessen.

BROELA : Straks komt Briddel met een mand vol sappige bessen.

(Ze kijken somber in het niets. Broela raapt de pels op en drapeert die rond haar schouders.)

TONK TONK : Eigenlijk is het mijn pels.